

[Glønborg]

til at styrke på amtsplan, at vi kan fortsætte med konferencer og lignende.

Men jeg mener, det er absolut væsentligt i den her sammenhæng, at man får nogle mennesker med, der vil være solidariske med de mennesker, som står med problemerne. Jeg tror, at der i meget af det, vi har lavet på det alkoholpolitiske område, har været lidt for meget tendens til, at nogle har følt sig som behandlerne, der var ovenpå, og så havde de nogle klienter, og det var deres problem, man skulle løse. Vi må alle sammen gå ind i et solidarisk fællesskab og sige: Her er noget, vi alle sammen må gøre en indsats for og også må tåle visse afsavn for.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Over for fru Lis Noer Holmberg kan jeg kun bekræfte, at jeg også så det indslag i TV-Avisen, hvor man så de unge mennesker. Jeg lagde desværre desto mere mærke til det, fordi det var filmet i min hjemby, Helsingør, og det var på de unge menneskers sidste skoledag. Det er da dybt beklageligt, og det er en ekstra demonstration af, hvor vigtigt det er, at der bliver gjort noget på det område.

Det er fuldstændig rigtigt, at det ikke er tilstrækkeligt at stikke de unge mennesker en pjece. Der skal helt anderledes personlig kommunikation til, og der skal helt anderledes, ja, gripende initiativer til, før det virker. Det er vi fuldstændig enige om.

Jeg kan kun sige: Jamen det er da udmærket, at fru Lis Noer Holmberg nærer dyb tillid til de initiativer, der nu vil komme fra Det Alkoholpolitiske Forums side. Jeg kan kun sige, at vi ved ingenting om det, så det må vi jo se. Vi støtter det forslag, der kommer fra Socialdemokratiet, for man kan trods alt lidt tydeligere se, hvad det vil indeholde.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil godt starte med at sige om det, som fru Lis Noer Holmberg sagde om sit hjemamt, om Fyns Amt, at det er jeg egentlig lidt forundret over at høre.

Nu er det jo lige af fru Kirsten Lee blevet sagt, at jeg havde en lille smule erfaring på dette område, også på landsplan. Det skal jeg ikke bruge til så forfærdelig meget i denne sal. Jeg vil dog tillade mig at sige, at en af de erfaringer,

jeg har, er, at specielt på Fyn er der usædvanlig mange og flotte og gode og utraditionelle initiativer inspireret af lokale folk i en amtskommune, der til trods for nedskæringer og besparelser har fastholdt ansættelse af alkoholkonsulenter, som har forstået at tage gode initiativer.

Det har fru Lis Noer Holmberg ikke opdaget, og hun har åbenbart heller ikke rigtig fået noget ud af at deltage i de konferencer, man har inviteret til. Det er dybt beklageligt, men det kan jeg jo ikke rigtig gøre noget ved.

Det andet spørgsmål, fru Lis Noer Holmberg var inde på, var, hvorfor vi ikke på et tidligere tidspunkt er kommet med et alternativ til nedlæggelsen af Alkohol- og Narkotikarådet. Jamen det viser bare, at enten tænker vi meget forskelligt, eller også tænker den ene af os meget forkert. Ja, begge dele kan vel også lade sig gøre.

Hvis vi var kommet med et forslag om at gå ind i en aktiv indsats for at konvertere Alkohol- og Narkotikarådet til noget andet – også noget andet end det, det udvikler sig til efter 1. august – havde vi haft et helt andet udgangspunkt, som ville være svært utilfredsstillende specielt for Alkohol- og Narkotikarådets situation, uagtet man selvfølgelig kan sige, at den stort set ikke kan blive værre, end den er.

Jeg vil godt fortsætte lidt i tråd med det, fru Birgitte Husmark sagde om de unge mennesker fra Helsingør, der var i tv.

Det er nogle klip, man ser 2-3 gange om året: Et hold farer ud og får konstrueret eller fundet en situation, der er særlig gunstig. Jeg tror for det første, at man i sådan nogle situationer bør være opmærksom på, at der meget vel kan være lidt ungdommeligt praleri inde i billedet. Og for det andet – det er måske lidt provokerende og urimeligt – skal der altså en vis erfaringsindhøstning til. Den vil formentlig også indeholde nogle problemer omkring den sidste skoledag, og det får man i hvert fald ikke gjort bedre, hvis man nøjes med pjecer.

Den sidste del af min taletid vil jeg bruge til at svare på noget af det, fru Kirsten Lee var inde på, idet jeg synes, at jeg tilstrækkelig tydeligt har forklaret, hvorfor vores beslutningsforslag just kom nu.

Uanset at jeg ikke har debatten fra 1986 lige foran mig, mener jeg faktisk – jeg vil ikke sige, at jeg blev fejlciteret, men jeg blev kort citeret – at understregningen også i 1986 var, at samar-